

CHABAŘOVICKÉ NOVINY

25. číslo

CHABAŘOVICE 18. PROSINCE 2004

CHABAŘOVICKÝ OBČASNÍK ev. č.: MK ČR E 10154

ZDARMA

Občanské sdružení Sportovní rybolov Chabařovice zve občany Chabařovic na tradiční silvestrovské opékání buřtů na Friedrichu od 9 hodin. Vemte si s sebou buřty, rum a hrníček, horká voda bude zajištěna. Můžete vzít s sebou i ratolesti. Pokud bude mrznout, mohou bruslit a teplým buřtíčkem určitě nikdo nepohrdne. Sejdeme se a poklábosíme.

Spokojený člověk

Josef Kusebauch

Kdo by nechtěl být spokojený? Snad každý, i když si každý spokojenost představuje jinak. Asi je zbytečným nošením dříví do lesa: zdraví, láska, práce, peníze, majetek, záliby, zahrádka, slunce, voda, vítr, déšť...

Pokud si člověk pojem naplní konkrétními představami, tak každý byl, je a bude někdy spokojený i nespokojený. Takový je už život. Život je krásný.

A nyní se vžijte do myslí skupiny lidí, doufám že jich je málo, kteří nejsou spokojeni nikdy a s ničím. Pak uznávám, že život může být těžké břemeno. Brrr, do toho bych nešel. Když svítí slunce, je moc sucho, když prší, tak je moc mokro. Když je léto, tak je moc horko, když je zima, tak je moc zima. V létě chtějí zimu, v zimě léto. Na jaře by rádi podzim a na podzim zase jaro, a tak bych mohl pokračovat do nekonečna.

Jeden příklad za všechny. Z Chabařovic. Představte si: rozbitá silnice, rozpadlé chodníky, propadlá kanalizace. Pokračujeme: Kanála zásadně zrekonstruována. Položena nová silnice. Elektrické vedení v zemi. Nové zámkové chodníky. A teď to přijde: tam, kde nikdy nebyl chodník, nikdy, nový zámkový chodníček. A ten nový chodník, který tam nikdy nebyl je moc úzký..... Už si představuji nespokojence, kdyby byl chodník široký: „Silnice je moc úzká“ .... Samozřejmě, nebylo možné zužovat sinici, musí mít nějaké parametry.

Naši chytrí z nejchytrějších rozumí všemu a mají neotřesitelné argumenty. „Na výboře berou peníze a nikdo nic nedělá“ Tak a je to. Napadá mě otázka, proč nejsou na „výboře“. Odpovězte si sami.

Dort bez třešinky by nebyl celý. Představte si nespokojence, kterému vadí úzký chodník, který tam nikdy nebyl, jak svým autem stojí na chodníku! Mezera je pak ještě menší než na úzkém chodníku.

A dost. Takoví lidé v Chabařovicích určitě nežijí.

Hovořit spolu

Na tomto místě obvykle hovoří pan starosta. Dnes jsem využil možnosti a chtěl bych něco napsat také já. Nebojte se, neuslyšíte „slovo místostarosty“, z takovýchto názvů článků mi naskakuje husí kůže. Chci nám všem poradit, jak se vyhnout řadě

nepříjemných situací a problémů: „Komunikace!“ Cizí slovo a nedá se přeložit jenom jako mluvení. Může znamenat například to, že na někoho hned „nevystartuji“, ale jdu si o potížích promluvit. Dá se tak předejít řadě nedorozumění. Všechno se dá vyřešit. A problémy? Budou stále. Jsou totiž přirozené. Každý jsme jiný.

Josef Kusebauch

Dům pokojného stáří svaté Ludmily

Dům pokojného stáří svaté Ludmily v Chabařovicích je novým objektem Oblastní charity Ústí nad Labem a v současné době se očekává jeho dokončení a kolaudace.

Uveden do provozu bude v lednu 2005. V tomto zařízení nalezne nový domov dvacet osm seniorů z Ústecka - přednostně seniory, kteří ztratili domov při povodních v roce 2002. Klienti budou ubytováni v šestnácti jednolůžkových a šesti dvoulůžkových buňkách (obytná místnost a ložnice) s vlastním sociálním zařízením. Kromě stálé ošetrovatelské péče, stravování, praní prádla a úklidu pokojů zde bude klientům k dispozici také množství kulturních programů,

jež budou volně přístupné i seniorům města Chabařovice - přednášky, besedy, taneční zábavy, sportovní hry upravené na možnosti seniorů, rukodělné kroužky a keramická dílna, duchovní programy, společné návštěvy kin, divadel a kulturních památek. Nejen seniory, ale i ostatní obyvatelé Chabařovic budou mít možnost navštěvovat cukrárnu, pedikúru, manikúru a kadeřnictví umístěné v areálu zařízení. Doufáme, že poskytovanými službami tak přispějeme k příjemnému životu nejen našich klientů, ale i místních občanů, jež budou v našem zařízení srdečně vítáni.

Vlasta Kopsová

Galerie Ve Dvoře

Vážení čtenáři.

Galerie „Ve Dvoře“ vám děkuje za vaše návštěvy. Když jsem dne 14.5.2004 zahajovala otevření této Galerie jako společnou akci výtvarné skupiny SPOLU a města Chabařovic, nevěděla jsem, co nás tu společně čeká. Teď po šest měsících již máme první zkušenosti. Chceme pro vás i nadále tuto galerii provozovat a doufáme, že jí budete věnovat svoji přízeň i v roce 2005.

V letošním roce tu pro Vás vystavovali členové SPOLU G. Avdějev, J. Bím, V. Bímová, J. Halová, Z. Košek, Lerakg, Z. Malá, J. Pavelka, R. Petraková, M. P. Suk, J.

Tóth, J. Třmínková, J. Vlček, J. Vrbata, L. Vymyslický a jako host paní O. Řeháčková. S přicházejícím novým rokem dochází na dobu čtyř měsíců, tedy leden až duben 2005 k úpravě otvírací doby Galerie. Od 5.1.2005 bude otevřena každou středu od 14 – 17 hodin, ve čtvrtek a pátek bude otevřena od 14 – 16 hodin, a to pouze po předchozí telefonické dohodě na tlf. č. 475 225 635 nebo 723 277 805.

Naše výtvarná skupina SPOLU přeje všem obyvatelům Chabařovic a Roudníků krásné a pohodové Vánoce, šťastné vykročení do nového roku a k němu i hodně zdraví a spokojenosti. Těšíme se na setkání s vámi i v příštím roce.

Jaroslava Krákorová Halová

Vánoce v DPS v Chabařovicích

Je to k nevíře, ale jsou to již naše třetí Vánoce, které prožijeme v našem krásném

„Penzionu“. Těšíme se z příjemného prostředí a pohody našeho soužití. Vyvracíme dohady o nesrovnalostech a sporech v DPS. Končící rok 2004 byl plný nových prožitků a poznatků. Umíme se sejít a přivítat například znovu zavedený MDŽ, svátky jara apod. Využíváme desetikorunového fondu a vždy si připravíme malé pohoštění v naší společenské místnosti. Při těchto příležitostech nám zazpívají děti z mateřské školky, nebo zahraje pozvaný harmonikář. Darem jsme dostali počítač s připojením na internet. Máme plnou podporu zastupitelstva města a pana starosty Záhořika.

Letošní Vánoce, na které se těšíme, přivítáme 16. prosince 2004 v 15,00 hodin ve společenské místnosti. Naše ženy připraví výzdobu a ustrojí stromek, napečou vánoční cukroví. Po zahájení bude volná zábava. Ti aktivnější z nás, si umějí uspořádat společenskou zábavu - tři hudební večery a 30.dubna – čarodějnice s opékáním buřtů. Byli jsme na výletě, na houbách.

Na Silvestra se sejdeme na zábavě, která bude mít maškarní ráz. Nový rok 2005 přivítáme novoročním přípitkem.

Snažíme se žít plnohodnotně, družně a s optimismem. V našem „Penzionu“ jsme spokojeni a šťastni. O tom, jak se u nás žije, si vedeme „KRONIKU“, která je k nahlédnutí.

František Cícha

CÍRKEV BRATRSKÁ

Sbory Církve bratrské jsou společenstvím lidí, kteří věří v Ježíše Krista jako Božího Syna a svého Zachránce, přijímají bibli za měřítko víry, učení a života. Členem se může stát každý, kdo vyznává víru v Ježíše a jeho život tomu odpovídá. Chtějí být otevřeným společenstvím, do něhož může kdokoli přijít.

Kořeny Církve bratrské jsou v jednotě bratrské a navazuje na odkazy slavných mužů českých dějin: Chalčického, Mistra Jana Husa, Jana Blahoslava, Jana Ámose Komenského a dalších. Hlásí se ke světové reformaci ovlivněné Kalvínem, Lutherem, Zwinglinem a dalšími.

Rokem založení dnešní Církve bratrské je rok 1880. Byl to výsledek nového poznání a duchovního probuzení ve východních Čechách v polovině 19. stol., které se vyvinulo z nesmírně složité duchovní situace po stoletém protireformačním potlačování duchovních hodnot, které v našem národě zapustily kořeny již od druhé poloviny 14. stol. až do 17. stol. Nejvěrnější vyjádření

našly právě v jednotě bratrské a monumentálním díle posledního biskupa jednoty bratrské Jana Ámose Komenského.

První sbory vznikly ve východních Čechách, následně v Praze a později i v dalších místech ze Svobodné evangelické církve české a Svobodné církve reformované, které později po splnutí se právě staly základem pozdější Jednoty česko-bratrské. V roce 1967 se přejmenovali z praktických důvodů na Církev bratrskou.

Sbor v Ústí nad labem vznikl po 2. světové válce. Prošel různými zkouškami, především perzekucí z tehdy vládnoucí strany. Snaží se pokračovat v cestě podle svých předchůdců.

V Chabařovicích jsou pravidelné schůzky každé úterý na Staré Radnici. Srdečně zveme všechny věřící i nevěřící, ty, kteří mají touhu slyšet Boží slovo a sejít se ve společnosti věřících křesťanů našeho města., a tak znovu navázat na dědictví našich slavných předků a zpřetrhané kořeny Evangelické církve, která měla svůj stánek - kostel v Chabařovicích.

Růžena Bohuslavová

Sloní den

Jé, konečně už přicházejí ti dobří lidé v zeleném. Jsem zvědav, co dobré mi pro dnešek přichystali. Vypadá to na nějaké ovoce, které určitě nedostanu jen tak. Ano, začíná přicházet čím dál více zvědavců. Ale co to? Dnes jich tu je nějak víc. Tak to se musím předvést!

Nejspíš přišli obdivovat můj ladný běh. Tak dělám něco pro zdraví a udržuji si štíhlou linii. Nerad bych totiž dopadl jako ta paní, co mé tělo tak závistivě sleduje z hledíště. Je to taková baculka s vykulenýma očima, která by nejspíš neuběhla ani sto metrů. A ty šaty! Pochybuju, že by si sloní slečna vzala něco takového na sebe. Vždyť její tloušťku ještě zvýrazňují. No nic, konečně mě čeká poslední úkol - svézt jednoho človíčka v zeleném kolem navštěvníků. Skvělé, dnes to vypadá nejen na vydatnou snídani, ale i na pořádnou spršku. No řekněte, není lepší být slonem, nežli nějakou opicí? Té se o takovém luxusu a péči může leda tak zdát.

Lucie Procházková 9. třída

Školní výlet

Píše se 28. června a my jsme se dohodli s paní učitelkou, že pojedeme lodí na nějaký ostrov. Zhruba po půl hodině jsme už jeli. Když jsme dorazili na místo, všichni jsme se vydali prozkoumávat ostrov. Viděli jsme stádo antilop, lvů a dokonce i geparda.

Postupujeme hlouběji do lesa, když vtom se před námi objevila jakási clona, která se vlnila jako vodní hladina. Clona se začala pomalu přibližovat. Snažili jsme se utéct, ale ona zrychlovala. Nebyla žádná jiná možnost, než jí projít. Po průchodu clonou jsme se všichni objevili kdesi uprostřed velmi rozlehlé travnaté plochy, z které byl nádherný výhled. Rozhlížel jsem se po okolí a vidím hejno malých dinosaurů utíkajících z lesa. Po chvíli se za nimi objevil Tyranosaurus Rex. Bylo mi jasné, že jsme se vrátili miliony let zpět do minulosti.

Než jsme se stačili rozkoukat, měli jsme zase o jeden problém více. Protože malí dinosauri byli moc rychlí a utekli ze spárů jisté smrti, tak Tyranosaurus sháněl něco jiného k snědku. Jediné jídlo široko daleko jsme byli my. Tyranosaurus neváhal a využil této lákavé nabídky. Nám zase nezbyvalo nic jiného než útek. Když nás začal dohánět, objevila se znovu clona.

Po jejím průchodu jsme se opět objevili v 21. století. Všem se nám strašně ulevilo a jeli jsme domů.

Milan Šindelář, 8. třída

Můj vodník

Je 1. července a nám dětem začínají dvouměsíční prázdniny. Největší radost z rodiny mám já, protože mně a mé sestře Báře rodiče slíbili prázdniny u vody. Celá rodina jsme se domluvili na maličkém rybníčku Vodníku. Chvilíčku nám trvá, než se tady rozkukáme, ale hned první den začíná moje dobrodružství. Jak už jsem zjistil od zdejších lidí, tento rybníček má jméno Vodník podle toho, že někteří z lidí viděli, jak na staré velké vrbě sedí vodník a vesele si kouří svoji fajfčičku.

Celou noc jsem nespál, protože jsem myslel na toho vodníka. Další den po snídani se vydávám na záhadný rybníček. Chvilku mi trvalo, než jsem se tam dostal, protože cesta byla úplně zarostlá, ale dorazil jsem a udiveně jsem koukal - všude jen stromy, vzrostlá tráva a hektarový rybníček. Šel jsem až k vodě, podívám se na hladinu a vidím krásně průzračnou vodu s pískem na dně. Sundám si oblečení a v plavkách vcházím do vody. Je krásně teplá. Všude skáčou ryby, některé jsou opravdu macani. Jdu dál, vody stále přibývá. Zanedlouho jsem úplně pod vodou, ale pořád dýchám. Divím se, nechci tomu věřit, ale je to tak. Po ukázkové prohlídce rybníčku zahlédnu nějakého zeleného človíčka. Ale jsem ještě daleko, takže tomu nechci uvěřit. Jdu blíže a zrak mě nezklamal, je to opravdu docela malý, zelený človíček se zeleným kloboukem naraženým tak, že přes něj ani skoro neviděl. Otočil se na mě a tichým hlasem se ptá: „Co ty tu tady děláš a jak to, že dýcháš? Nejsi náhodou člověk?“ „Jsem,“ povídám trochu roztráveným hlasem. Musím uznat, že jsem se malinko bál. Vodník ke mně přišel, vzal mě kolem ramen a posadil mě na sedačku udělanou ze špalků. Dali jsme se do řeči: „Pane vodník, víte, že tento rybník se jmenuje po vás?“ „Opravdu? To jsi mě potěšil.“ „Prý vás nějací lidé viděli na vrbě, která je u rybníčka.“ „Ó, vrba, to je moje nejcennější, co mám. Já, takhle si na ní zapálit fajfku a pozorovat, jak se ryby předhánějí, která vyskočí výš, to jsou ty nejkrásnější chvíle.“ A tak pokračovala naše řeč. „Že ty nevíš, jak jsme my, vodníci, pojmenovali vesničku nedaleko od rybníka?“ „To nevím,“ odpověděl jsem mu a on mi vyprávěl, že se jmenuje Dobřínečka, protože si prý lidé z vesničky pomáhají a chovají se k sobě dobře. Ale výjimky tam jsou také, například hostinský, který má rád jen peníze. S vodníkem si ještě dlouho povídáme, ale začíná se stmívat. Zvedám se ze špalkovitého sedátka a odcházím. Vodník mě doprovodil až k okraji a já jsem vylezl z vody úplně suchý.

Jupik Herzina 8. třída

Vaše ohlasy

Redakční rada Chabařovických novin se průběžně zabývá myšlenkou, jak zkvalitnit městské noviny. Uvědomujeme si, že nejlepší cesta je zapojení co nejvíce přispěvatelů, aby byly noviny co možná nejpestřejší. Není to však jednoduché.

Dobrá spolupráce je s místními školami, horší je to se spolky a dobrovolnými organizacemi, nejhorší však je získat příspěvek od řadového občana. Poslední dobou se však ledy hnuly, o čemž svědčí reakce na poslední číslo městských novin.

Nejvíce ohlasů přišlo na články „Děkujeme za lahev“, „Historie města“ a „Hovna“. Článek „Děkujeme za lahev“ byl psán úmyslně trochu s humorem a většina z vás to pochopila. Odezva byla následující. Přihlásil se p. Melichar z Kovářské ulice a předal mi pro potřeby muzea celou kolekci zajímavých a hodnotných lahví, které po dlouhá desetiletí sbíral. Plnou tašku fotografií a knih přinesla paní Pabiánová, ty po identifikaci rovněž rozšíří sbírky muzea. Paní Reisová ze SEDABU věnovala historickou fotografii a písemnosti. Telefonicky se přihlásil pamětník Tonda Mikeš, aby vysvětlil, jak to bylo s výrobou lahví v našem městě. K problematice výstavby Nových Vyklic přispěl také pan Kapitán st. z Řezáčovy ulice, výňatkem z knihy J.F.Urbana mapující historii okolí našeho města.

Největším překvapením pro nás bylo, že se přihlásil dárcem zmíněné lahve, o které článek pojednával. Je jím bývalý občan Chabařovic, dnes žijící v Mnichově, pan Gerhard Paul. Když odcházel z Chabařovic, vzal si s sebou láhev „Pollak Karbitz“ jako trvalou upomínku na své rodiště. Chabařovické noviny mu zaslá paní Emilie Benešová z Domu s pečovatelskou službou. I on chtěl cenným dárkem přispět pro vznikající chabařovické muzeum. Po zveřejnění článku „Děkujeme za lahev“ mne osobně vyhledal. Slíbili jsme si, že při jeho další návštěvě Chabařovic, kterou uskuteční o Velikonocích, věnujeme delší čas vzpomínkám na staré Chabařovice.

Jak to tak bývá, nepřišly ohlasy jen lichotivé, a proč to zapírat. Negativní byl jeden. Telefonicky se ozval majitel prodejny CENTRUM pan Kopřiva a vynadal mi, že mě byly kalhoty malé. Důvodem byla následující věta mého článku „Děkujeme za lahev“:

... na klíce Muzea ve Staré radnici se objevila igelitka se záhadnou lahví. Zpočátku jsem se domníval, že si zrovna někdo ze spolku „Ranní seance“, který je detašován každé ráno před prodejnou CENTRUM na Husově náměstí odskočil vykonat potřebu a nedopitá láhev by se mu při ní pletla...“.

Důrazně mi oznámil, že nikdo z prodejny CENTRUM na záchod do muzea nechodí a že učiní vše pro navrácení dobrého jména jeho prodejny. V Chabařovických novinách

žádá moji omluvu. Marně jsem se mu snažil vysvětlit, že si buď článek špatně přečetl, nebo špatně pochopil, neboť slova *...před prodejnou...* jsou zde vyjádřením místopisu a článek je psán s humornou nadsázkou. Konec konců o tom, že před prodejnou, možná někdy více vpravo, někdy více vlevo lidé postávají, se přesvědčuji každé ráno, není na tom nic neobvyklého a nechápu, za co se omlouvat. Obchodník by se spíše měl obávat toho, že tam jednoho dne stát nebudou a já bych se přišel neměl strachovat, že když například napíšu, že se spolek schází *před kapličkou*, uvrhne mne církev do klatby. Mrzí mne to o to víc, neboť i já jsem stálým zákazníkem prodejny CENTRUM.

Velmi pěkně dva dopisy jsem obdržel od pana Karla Proška ml. z Krupky. Panu Proškovi je 24 let, pochází ze smíšené česko-německé rodiny, jeho prarodiče bydlí v Aleji, od kterých rovněž dostává Chabařovické noviny. V letošním roce dokončil inženýrské studium v německé Žitavě. Pana Proška neznám, nikdy jsem ho neviděl. Jeho dopisy na mne hluboce zapůsobily. Oceňuje v nich snahu města o zachování kulturního a historického dědictví Chabařovic a navrhuje, aby město rovněž usilovalo o záchranu některých kulturně a historicky cenných hrobů a hrodek na hřbitově v Chabařovicích. Uvádí k tomu logické zdůvodnění a přikládá kopii příslušného ustanovení česko-německé smlouvy o dobrém sousedství a přátelské spolupráci z roku 1992 a vlastní fotodokumentaci vybraných hrobů. Pro řešení této problematiky nabízí své jazykové znalosti. S jeho návrhy nelze jinak než souhlasit, snad jen s dodatkem, že by se měly týkat i hřbitova v Roudníkách.

Letošní Dušičky prokázaly nejen v našem městě, že návštěvnost hřbitovů se zvyšuje a jejich stav si pro příště zaslouží víc, než pouze základní údržbu. Pro začátek byl pro město významnou pomocí dar pana ing. Václava Šutery ml., rodáka z Chabařovic, za jehož příspěví se provedla rekonstrukce Husova náměstí, instalovala nová velmi pěkná hřbitovní hrana a obnovuje se centrální chodník hřbitova. Motívem je vřelý vztah k jeho rodišti, což je obdivuhodné. Myslím si, že pro naše město je velkou škodou, že zrovna pan Prošek ml. a ing. Šutera ml. se v minulosti rozhodli založit své rodiny mimo naše město.

Tito dva pánové jistě bedlivě sledují přetváření Chabařovic a jeho okolí do krásy a možná později své rozhodnutí nakonec přehodnotí. Jistě bychom si to všichni přáli.

Jim především, ale i Vám ostatním přeje redakce Chabařovických novin hezké Vánoce a hodně štěstí a zdraví v novém roce.

Stanislav Sochocký

Tak co hovínka? Začali jste si jich všimat? Těch ale je, co? Co s tím budeme dělat?

Historie kradená na objednávku?

V posledních dvou číslech Chabařovických novin jsem vyzýval vás, spoluobčany k tomu, abyste zapůjčili případně poskytli pro potřeby vznikajícího muzea věci, které budou ve sbírkách dokumentovat historii našeho města.

Natolik je to zaujalo, že pořídili snímek, který přikládám. Příbuzný se po dokončení vysoké školy stal profesorem ve Spojených Státech. Paní Benešové později oznámil, že uvedená fotografie získala v USA druhou cenu na výstavě fotografií. Zadávejte-li se na fotografii

Paní Emilie Benešová, rodačka z Chabařovic mi předala zajímavou fotografií. Sama k ní dodává následující:

Když se psal rok 1946, bylo jí 19 let. V prosinci se vydala se svým příbuzným, který měl u sebe náhodou fotoaparát, do Chlumce. Kolikátého zrovna bylo, si již nepamatuje, byl však krutý mráz. Při cestě po silnici v úseku mezi dnešní Rybárnou a Šmelcem stával kříž. Když jej míjeli, všimli si, že se za něj schovává sluníčko při západu za horizont.

v těchto dnech, jistě připomene kouzlo vánočního času.

Mne však inspirovala navíc k tomu, abych začal pátrat po osudech podobných křížů, které nesou konkrétní symbol a potkat je můžeme kdekoliv.

Z příslušné dobové dokumentace se mi podařilo zjistit, že podobných křížů se nacházelo na katastru našeho města celkem devět. Tři v polích mezi novým nádražím a rybníkem „Na Kolečích“. Jeden v polích mezi

bývalým letištěm a „transformátorem“, dva při bývalé Srbské, dnes Vyklické cestě, jeden před domem p. Zbyňka Hroma a poslední – vyfocený při silnici na Šmelc.

Z uvedených křížů zbyl pouze jediný, jenom díky tomu, že se nachází v ohrazeném prostoru domu pana Hroma. Ostatní zmizely. Z výpovědi pana Hroma vím, že on ještě pamatuje kříž u Vyklické cesty pod Školáky, který se mi však nepodařilo nalézt. Sám pamatují zborcené kříže u výpusti z rybníka „Na Kolečích“, ale i ten, jehož fotografii díky paní Benešové můžeme zveřejnit. Dnes se na uvedených místech již nenachází a jediným možným vysvětlením je, že byly ukradeny. Bohužel je doba, kdy se dá bez problémů zpeněžit cokoliv, i historie.

Jsou tomu dva roky, co za bílého dne byly ze hřbitova v Roudníkách ukradeny pomníky. Přestože bylo státní policii v Chlumci oznámeno konkrétní auto chabařovické firmy, které zřejmě při krádeži asistovalo, policie nic nevyřešila.

Jde o památky, které mají nevyčíslitelnou hodnotu a generace po nás nám bude oprávněně vyčítat, že jsme k těmto skutkům byli neteční – škoda.

Stanislav Sochocký

Už nevymíráme

Není to tak dávno, co průběžná měsíční statistika našeho města jasně prokazovala, že Chabařovice s místní částí Roudníky vymírají. Nebylo čím se chlubit, zvláště v době, kdy v řadě obcí na Ústecku již byla naplno rozjeta bytová výstavba. Bohudík, dnes je to již minulostí, o čemž se může přesvědčit každý, kdo má třeba půlroční mezeru v návštěvě Chabařovic.

Co způsobilo tento nenadálý zvrat, kdy po deseti letech stagnace náhle nastalo stavební oživení – doslova třesk? Těžko hledat jednoznačnou odpověď. Tu mohou dát jedině ti občané, kteří se sami rozhodli zapustit kořeny v našem městě. Hledejme tedy odpověď u nich.

Jedni z prvních, kteří si vybrali za nové sídlo Chabařovice, jsou Pečivovi. Ty jsem také za tímto účelem navštívil. Jedná se o čtyřčlennou rodinu. Pan Jiří Pečiva brázdí velkým přepravníkem silnice Evropy s logem Chabařovice, jeho paní Jana Pečivová zajišťuje administrativní služby firmy svého manžela a děvčata studují.

Jedná se o mladou rodinu, která rozhodně Chabařovice zdobí. To jsem chtěl prokázat fotkou hlavy rodiny před domem. Pan Pečiva odmítl s poukazem, že se nerad fotí. Možná si uvědomuje svého historického postavení v našem městě a to ke slávě stačí. Stal se totiž zakladatelem ulice Za Halou, kam rodina jako první situovala svůj rodinný dům. Když jsem přišel pro odpovědi, předala mi je sympatická paní Pečivová. To jsem zase neměl s sebou foták – škoda.

Mé otázky byly následující:

- Odkud přicházíte
- Co rozhodlo, že jste se stali občany Chabařovic

- Jak se vám žije v našem městě
- Co se vám v Chabařovicích líbí a nelíbí
- Myslíte, že volba nové domoviny byla správná

- Co byste popřáli městu a jeho obyvatelům do nového roku.

A zde jsou odpovědi:

• Do Chabařovic jsme se přistěhovali před 3 roky z Krásného Března.

• O tom, že se staneme občany Chabařovic rozhodlo to, že jsme měli představu o plánované perspektivě města a že jsme doufali, že na novém místě – pozemku, o který jsme měli zájem, nalezneme klid, který nám na sídlišti chyběl a nezanedbatelnou roli, samozřejmě, hrála cena pozemku.

• Žije se nám zde dobře, jsme blízko přírodě – rybníky na dohled – pod okny nám voní pekárna a sousedy máme také velmi dobré. Oceňujeme i to, že tu funguje městský

úřad, městská policie, na kterou se lze kdykoliv obrátit a celkově občanská vybavenost – pošta, lékárna, kadeřnictví, pneuservis, večerky, drogerie, restaurace.

• Nelíbí se nám jen dvě věci. Máme dvě dcery, které dojíždějí do školy autobusy a velmi bychom uvítali častější přímé spojení s Ústím.

Také nás velmi mrzí, že již 3. rokem máme přislíbenou úpravu povrchu místní komunikace a stále ji musíme, spolu se sousedy, opravovat a udržovat z vlastních prostředků.

No a také nás zklamala oprava fasády sportovní haly., která byla zrekonstruovaná jen z přední části a my se dál musíme koukat na starou oprýskanou halu.

• Ale i přes tyto nedostatky se nám tu líbí a musíme ocenit dosavadní vstřícnost radnice a to jak v průběhu stavby našeho domku, tak i při řešení ostatních problémů, které se během času objevily.

• Závěrem bychom obyvatelům města do nového roku 2005 rádi popřáli hodně zdraví, každému práci, spokojenost ve své rodině a městu – hlavně klid, pořádek a další nové, spokojené občany
Stanislav Sochocký

obecný sportovní majetek. Kluby si pak financují vlastní sportovní činnost (soutěže, tréninky, cvičení ...) z různých soukromých nebo svazových zdrojů. Tato část je pak velmi odlišná v různých státech, také vlastní podíl sportovců na této činnosti je různý. Například ve Švýcarsku jsou velmi vysoké vlastní příspěvky sportovců sahající až k samofinancování, naopak v Itálii převládá financování ze zdrojů soukromých firem vzhledem k velmi dobrým pobídkovým způsobům v daňové oblasti.

Jak je to u nás a konkrétně v Chabařovicích, to je asi jasné jen několika zasvěceným lidem. Systém všichni dělají všechno platí jen pro stále stejný okruh lidí a tak není zdaleka všechno, jak by mělo být. Výstavba, údržba, správcování, řízení soutěží, trénování, vlastní sportovní aktivity. To je pro pár lidí neskutečně mnoho práce a starostí a jen málokdy se podaří zangažovat další. Jen v případě dorůstání vlastního potomka se začne rodič pít, kde a jak by mohl své vždy talentované dítě sportovně uplatnit a pak se začíná zajímat i o fungování či nefungování sportu ve městě.

Pokud by se podařilo zajistit v Chabařovicích podobný model, jaký léta funguje v západní Evropě nebo již několik let částečně i v Ústí nad Labem, mohli by se tito rozhodující funkcionáři věnovat vlastní sportovní činnosti. Při předpokládaném rozvoji to bude nanejvýš důležité.

Přes různé strukturální fondy bude asi tento rozvoj sportovních aktivit ve městě dosti rozsáhlý, pokud nezaspíme teď na startovní čáře. Už se vyskytují takové nápady, jak finančně a investorsky zajistit třeba přestavbu sportovního areálu stadionu, přes zimu zakrytí umělého povrchu nafukovačkou, vybavení pro rozvíjející florbal, využití malého sálu sportovní haly pro squash, pro mládež dráhy pro skateboard a in-line, terénní cyklotrasy, kvalitní kluziště.

Asi uvažujete o mém pominutí myslí, ale věřte, že to nejsou až tak fantasmagorie. Smutné je jen to, že s podobnými nápady se zabývají dědečkové místo mladých a perspektivních. A o tom je tento článek. Moc se nemusíme už patlat v minulosti, je nutné s elánem připravit pro naše mladé prostředí, kde převažuje sport, pohyb a zdraví nad diskotékami, záškoláctvím a kouřením za tribunou (když ne ještě něco horšího). Mám dojem, že zatím se nám to ani zdaleka nedařilo, ve sportovní terminologii prohráváme na body, těsně před K.O.

Vlastimil Pabián

Naše milá přítelkyně rakovina

Myslíte, že jsem se zbláznil? Nezbáznil. Někteří naši spoluobčané nám ji zvou do domu. Všem! Pálí v kamnech a na dvorech plasty. Jen tak dál. Život je otrava a nuda. A co na to řekne netečné okolí? Neříkejte, že nepoznáte, když se na vás valí kouř z plastových lahví. Josef Kusebauch

Moderní řízení sportovních aktivit ve městě - námět nebo jen sny?

Před téměř patnácti lety provádělo tehdejší vedení okresní tělovýchovy sondu v západních státech Evropy, jakým způsobem se organizují sportovní aktivity v menších městech a jak se tyto aktivity financují.

Obecně lze popsat způsoby a financování sportovních aktivit podle tohoto průzkumu jako státní nebo obecní správa, údržba a výstavba tělovýchovných zařízení a svazové či klubové řízení vlastní sportovní činnosti.

To znamená, že město, obec nebo stát se stará o sportoviště a materiální rozvoj - vlastními správci, údržbáři, financemi na energie, správu, údržbu a investice. Sportovcům organizovaným v klubech a jejich různým spojením tato zařízení různými smlouvami pronajímají nebo propůjčují. Přitom se nezapomíná na neorganizované místní sportovce, kterým různými formami slev na nájmu, bezplatným půjčováním mládeži a podobnými formami umožňuje využívat

BUDOUCÍ NÁZEV JEZERA

Dosavadní pracovní název vyuhlené jámy po lomu Chabařovice „Chabařovické jezero“ bude připravováno na nový název a to na jezero MILADA. Proč k němu dochází? Katastrální území v jezeře a okolí probíhá několika obcemi, město Ústí nad Labem a Chabařovice zde mají přibližně stejně velké pozemky (s malou převahou města Ústí n.L.). Trmicím patří část u výpustních objektů a Řehlovicím náleží prostory pod Rábenovem – bývalé vnější rekultivace. Na jednání sdružení obcí v okolí jezera

bylo shodně dohodnuto, že jezero ponese název MILADA. Z hlediska Chabařovic tento název nese historickou stopu po bývalém dole. Je také kontinuální s názvy vodních děl již zatopených lomů jako BARBORA, KATEŘINA, PETRI a další nové nádrže jistě také ponese název po původních jménech dolů. Bude také dobře vyslovovatelný pro cizince a zmizí dvouslovné spojení. „Jezero Chabařovice“ bude zatím uváděno zvláště v technických dokumentacích, nový název bude zřejmě oficiálně přiřazen až po kolaudaci celého díla. Věřme, že do té doby nový název natolik zdomácní, že se změnou nebudou žádné potíže.

Jiří Záhořík

dosavadních šesti tisíc obyvatel se zvedne počet občanů v mikroregionu na dvacetdvatisíce. Co to bude znamenat? Především větší možnost dotací. Dále společnou strategii v prostoru mezi dvěma velkými městy, společnou prezentaci. Škoda, že do tohoto spojení ještě nevstoupily obce Chlumec a Telnice. Samozřejmě, že dosavadní název mikroregion Trmice se také bude měnit. Na první zasedání přístupujících obcí konaného v Krupce byl shodně zvolen název MIKROREGION MILADA.

Má to své opodstatnění, protože pohled na mapu ukazuje, že nové jezero leží uprostřed celého nového svazku obcí – MIKROREGIONU MILADA. Svazek obcí (dosavadní) zřídil již své informační středisko, které bude pracovat na Staré radnici a oživí zde i nově budované městské muzeum.

redakce

HŘBITOV CHABAŘOVICE

Náš hřbitov zaznamenává zásadní obrat svého dosud neutěšeného vzhledu. Hřbitov v Chabařovicích oproti hřbitovům v jiných obcích je velmi odlišný. Měl se likvidovat.

Po záchraně města, kdy se musely velké prostředky věnovat do ostatních životně důležitých oblastí, jsme v tomto roce přistoupili k jeho zásadní proměně. Ač jsme s

jakmile však počasí dovolí, bude se pokračovat. Celkem se zde položí 600 m² zámkové dlažby v decentní tmavé barvě. Na jaře počítáme s tím, že se začne pracovat na pravé zdi, která se musí v délce 25 m odbourat a poté ji chceme celou omítnout i se zachováním stávajících hrodek, ač dnes nejsou již známi jejich majitelé. Pokud se nám podaří zajistit dva šikovné zedníky, budou na tomto objektu pracovat po celý rok.

Jiří Záhořík

MINIANKETA

Vážení občané, určitě jste si všimli, že se na různých místech používaly různé znaky Chabařovic. Ten, který zde vidíte, je znak oficiálně městem používaný. I na titulní straně je znak starý, vybraný z jakési publikace. Přemýšlím, zda i v novinách nepoužívat nový městský symbol. Protože noviny čtete vy, rád bych vás požádal o pomoc. Pošlete mi SMS zprávu, zda si přejete na titulní straně „starý“ znak, nebo ten „nový“. Zprávu pošlete na telefonní číslo 602149049.

Josef Kusebauch

MINIANKETA

PODĚKOVÁNÍ

Město Chabařovice děkuje našemu rodákovi panu Václavovu Šuterovi za jeho iniciativu a náměty, které podnítily akce, jež jsme plánovali na pozdější dobu. Byla to přestavba náměstí a nyní i zahájení rekonstrukce hřbitova. Díky této iniciativě se město mění rychleji než jsme předpokládali. Je velmi potěšitelné, že vyrůstá vrstva podnikatelů, kteří svými iniciativami pomáhají tam, kde je to v obci nejzásadnější. Nyní je na nás, aby Vaše snaha, pane Václave Šutero, o vylepšení vzhledu města byla viditelná a sloužila ku prospěchu všem našim občanům. Rada města Chabařovice

Nová hřbitovní brána

MIKROREGION TRMICE

Mikroregion Trmice, který spojoval v jeden celek šest obcí – Trmice, Chabařovice, Habrovany, Dolní Zálezly, Přestanov a Stebno je po novém roce minulostí. K velkému rozšíření a také změně názvu dojde po novém roce 2005. K dosavadním městům a obcím se přidají obce – Krupka, Modlany, Žalany a Řehlovice. Z

tím počítali v pozdějším období, impuls k okamžitému zahájení rekonstrukce dal pan Václav Šutera ml. Uhradil zhotovení nových vrat a poté nás vybídl k rekonstrukci stávající nevyhovující komunikace. Nabídl nám spolupodílení na financování a město uvolnilo své prostředky a svými pracovníky, vedenými panem Mentem, zahájilo práce na páteřní komunikaci. Trochu nás mrzí, že do Dušiček jsme nestihli hlavní komunikaci,

Informace z městského úřadu

VÝMĚNA OBČANSKÉHO PRŮKAZU TYPU KNÍŽKA

Občanský průkaz typu knížka má platnost do 31.12.2005.

V průběhu roku 2005 se dostavte s dosavadním občanským průkazem, rodným listem a jednou fotografií na Městský úřad Chabařovice – matrice k sepsání žádosti o vydání nového občanského průkazu. Bezplatně vám bude tento průkaz vyměněn.

KNIHOVNA

Děkujeme všem občanům, kteří v průběhu roku 2004 darovali naší městské knihovně knihy a časopisy. Tyto dary obohacují náš knižní fond, který mohou využívat všichni občané.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA CHABAŘOVICE

Žáci Základní umělecké školy v Chabařovicích chtějí občanům přijemnit vánoční svátky a srdečně je zvou do kostela dne 27.12. v 16,00 hodin na VÁNOČNÍ HRU.

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM POPLATEK ZA SVOZ DOMOVNÍHO ODPADU

Obecně závazná vyhláška č. 6/2004 o místním poplatku za odstraňování komunálního odpadu, kterou se mění OZV č. 5/2001, se stanovuje výše poplatku pro poplatníka 420,- Kč ročně s účinností od 1.1.2005.

Poplatník je povinen uhradit poplatek správcí poplatku, a to buď najednou v hotovosti do konce měsíce března nebo ve dvou splátkách v hotovosti. První splátku do konce měsíce března a druhou splátku do konce měsíce září běžného kalendářního roku. Občanům, kteří neuhradili poplatek za odpad za rok 2004 do 15.12.04, bude navýšen o poplatek z prodlení.

INFORMACE VZP

Všeobecná zdravotní pojišťovna pro vádí výměnu průkazů pojištěnce. Tyto průkazy lze vyměnit na MěÚ Chabařovice – matrice ještě do 31.12.04.

Městský úřad Chabařovice přeje všem občanům hezké prožití svátků vánočních, štěstí, radost, spokojenost i zdraví pevného do roku nového. Ať se každému dostane všeho, co dělá život krásným a příjemným.

Hana Nejedlá

Konec roku 2004 na zvláštní škole

Poslední měsíce na zvláštní škole byly ve znamení velmi dobrých výsledků školy v soutěžích a otevření malého tanečního sálu.

Ale popořádku. 4. listopadu se uskutečnilo vyhlášení výsledků 2. ročníku výtvarné soutěže „O nejkrásnější Kiwanis panenku“. Děvčata z deváté třídy Angela Batiová, Erika Matyášová, Eva Bubnárová, Jana Kozlerová, Veronika Berková a Monika Muchová získala první místo v kategorii 11 – 18 let v konkurenci základních a středních škol v rámci pěti okresů našeho kraje.

22. listopadu byla vyhodnocena soutěž Zelená škola. Zástupci školy převzali v DDM diplom a peněžní odměnu za druhé místo v rámci zvláštních škol okresu Ústí nad Labem. V této soutěži má naše škola velmi dobré výsledky, v posledních osmi ročnících čtyřikrát zvítězila, třikrát byla druhá a „pouze“, v roce 2000 se umístila na třetím místě.

K Mikulášovi dostal taneční kroužek SLUNCE taneční sál, který vznikl rekonstrukcí skladu CO. Finanční náklady činily 12 930 Kč. Pořízení závěsu za 2000,- Kč uhradilo SRPŠ, ostatní výdaje byly vydány z prostředků městského úřadu. Zvláštní poděkování zaslouží pan školník, který položil v sále novou plovoucí podlahu.

Úplný závěr roku je ve znamení přípravy vánoční besídky a volby Dívka školky 2004. Jiří Capljuk

Pro děvčata z tanečního kroužku je důležitá kontrola pozice v zrcadle, které bylo v tanečním sále nainstalováno.

BLAHOPŘÁNÍ

V měsíci říjnu až v prosinci oslavili svá životní jubilea:

*Doubková Růžena
Luháňová Božena
Krejčík Alois
Dlasková Anna
Špačková Marie
Rojčková Anna
Cibulková Marie
Henzina František
Kutálek Walter
Pavelková Jaroslava
Pokorný Jaroslav
Hanusová Miloslava
Pekařová Zdeňka
Kaftan Bohumil
Kunc Jindřich*

Lidé často litují, jak špatně využili času, který je už za nimi. To je však nepřivede vždy k tomu, aby lépe využili času, který jim k životu ještě zbývá. Všem jubilantům blahopřejeme a dobrě zdravíme ať je provází každý den.

ROZLOUČENÍ S ROKEM 2004

Pro žáky základní umělecké školy jsme spolu s rodinou Waldaufových udělali koncert barokní hudby. Na koncertě měli žáci možnost se seznámit se starými nástroji jako je virginal, dále všechny druhy fléten za doprovodu zpěvu. Po koncertě byla beseda s paní Waldaufovou (zpěv) a dcerami Marií (virginal) a Evou (flétny). Žáci a učitelé ZUŠ zvou občany na vánoční koncerty školy. Z koncertů, které jsou uveřejněny v televizním kanálu Chabařovic, chceme hlavně upozornit na koncert 27.12.2004 v 16,00 hodin v chabařovickém kostele, kde se na třicet žáků pěveckého oddělení představí ve Vánoční hře se zpěvy.

Reditelství školy přeje všem chabařovickým občanům hezké vánoční svátky a těšíme se, že se společně sejdeme na školních akcích. Jiřina Deimlingová

Chabařovické noviny, občasník informací o chabařovickém regionu vydává:

Městský úřad Chabařovice, Husovo náměstí 183, IČO 556912

Vedoucí redakce: S. Sochocký telefon: 604 967 494 Grafická úprava: J. Kusebauch

Členové: V. Pabián, H. Nejedlá, G. Šteflová

Tiskové: Tiskárna Jiří Bartoš - SLON

Volejbalové generace v Chabařovicích

Už to je se mnou dost špatně, hrabu se ve starých fotkách, výstřižcích novin, nostalgicky vzpomínám s kamarády u piva nebo také se zúčastňuji srazu bývalých družstev. Vzpomínky a minulost. To ale pro nadcházející vánoční a novoroční čas patří, tak se pokusím i v Chabařovických novinách tyto vzpomínky oživit.

Zaměřím se na volejbal dívek, slečen, mamin a babiček. Tradice je v našem volejbalovém klubu velmi pestrá a dlouhá. Chci vzpomínat na časy, které jsem v klubu sám prožil, na ty dřívější ať vzpomínají jiní žijící pamětníci. Určitě bych rád k oživení přizval zbytek „pařežů“, ale to snad někdy přistě.

Za více než 20 let začnu vzpomínání především na pro mne nejlepšího trenéra, který v Chabařovicích působil, na Vaška Hajného. Nejdříve u mužů v krajském přeboru, pak u žen v 2.lize a nakonec dlouhá léta u mládeže chabařovického klubu.

Velmi dobrá éra, na kterou nedávno vzpomínaly bývalé i současné hráčky z družstva žen z osmdesátých let,

kdy pod Vaškovým vedením se poprvé v Chabařovicích hrála 2. liga. Byly to např. p. Veverková, Berková, Pabiánová, dvojčata Neumanovy, Jamborová, Avenariusová, Faltová, Kalfusová, Filipcová, Moníková. Připojili se i další trenéři Riemer a Wanke.

Ale i naše tradiční běčko žen má svoji velkou tradici. Od fungování hráček z bývalého podniku PORS se vytvořil postupně kvalitní a soudržný tým, který vydržel jen s malými změnami do dnešní doby. Jejich všestrannost se projevuje i v jiných sportech, fotbal, nohejbal, tenis, stolní tenis, sedmiboj. Při dobré partě může být družstvo ještě dlouho pohromadě - Vaššiková, Moníková,

Štorchová, Hoferová, Velková, Jelínková, Matějí, Röhlová, Faltová, Avenariusová, Čmejlová, Sehrigová.

Určitě si se mnou vzpomenou i bývalí žáci a jejich trenéři fotbalu na naše soustředění v Náměšti nad Oslavou, kdy svými tréninkovými metodami nadchnul

svou sportovní kariéru, ale základ stále hraje většinou v „B“ družstvu žen.

K další generaci patří chlapci a dívky pod vedením Vaška a Světlý Kalfusové. Od krůčků mladších žáků a žaček začínali v Chabařovicích i bratři Moníkové a Kindermannové, sourozenci Jamborovi, Kalfusovi a Doležálkovi, sestry Čmejlovy a Zrůstovy, Vaňková, Šmidová, Pabiánová, Jankovská. Pak už je další generace dívek, které už jen pod vedením Světlý Kalfusové (např. Vaňková, Hardeggerová, Tovarová, Vandkerťová, Štátná, Džobáková, Holečková, Smíšková, Budínská, Pirotová, Dolejší,

Kotlíková, Tlačbavová, Nováková) hrály krajské soutěže a v minulém roce pro nedostatek hráček byla činnost mládeže ukončena.

Výčet hráček určitě není úplný, paměť nebo archivní materiály nejsou vždy nejkvalitnější, tak se nejmenovaným omlouvám, stejně tak někdy nesedí současné přijmení. Několik fotografií, třeba méně kvalitních, ale zajímavých, může být pro některé hráčky pobavením a snad hezkou vzpomínkou.

A potěšení na závěr. Ředitel základní školy Mgr. Kusebauch s učitelkou Vašátkovou připravují nábor a zahájení činnosti volejbalových zákyň. Takže se rýsuje další generace a pro Chabařovice i další možnost rozvoje tohoto sportu. Nové domy a byty dávají naději, že Chabařovice nebudou stárnout, ale také povinnost připravit pro ty mladé vhodné podmínky. To je ale námětem jiného článku v tomto čísle Chabařovických novin.

Vlastimil Pabián

všechny účastníky a dokonce sehrál vítězný volejbalový zápas sám proti 6 fotbalovými trenéry. Náročné soustředění pod Vaškovým vedením absolvovaly dnes už máme děti např. Smrzová, Berková, Matějí, sestry Jelínkovy, Červenková, Fryčková, Červinková, Holečková. Dnes už některé ukončily

